

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 53

гр. Бургас , 12.03.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, V ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на дванадесети март, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Даниела Д. Михова
Членове: Галя В. Белева
Александър Д. Муртев

като разглежда докладваното от Александър Д. Муртев Въззивно частно
гражданско дело № 20212100500362 по описа за 2021 година

Производството се води по чл.274 и сл. от ГПК и е образувано по жалба на
Д. П. Д., чрез пълномощника му – адв. Желева против Определение №
260007/15.01.2021г., постановено по гр.д. № 532/2020г. по описа на Районен
съд - Средец, с което производството по делото е прекратено, а делото
изпратено по подсъдност на Районен съд – Поморие. В жалбата ищецът
релевира оплакване, че обжалваното определение е неправилно, тъй като
съдът не бил взел предвид обстоятелството, че болната му майка живее в гр.
Средец, а направените от него разходи за нея след заболяването ѝ стоят
именно в основата на спора със сестра му Ж.П.. Сочи, че изпълнението на
това задължение от него и ответницата П. следва да бъде именно в ***, а не
*** или друго удобно за ответницата място. Излага, че ако се наложи
идването на болната като свидетел по делото, ищецът би бил много
затруднен, тъй като последната е трудно подвижна. В допълнение сочи, че е
назначен за асистент на болната му майка и също има адресна регистрация в
***, където е постоянния адрес на майка им. Прави се искане обжалваното
определение да бъде отменено и да бъде постановено делото да бъде
разгледано от РС – Средец.

Препис от частната жалба е получена от насрещната страна Ж.Д., която в
законоустановения срок депозира отговор чрез проц. си представител – адв.
Янев. Ответницата намира, че районния съд правилно е съобразил, че тя има

постоянен адрес в ***, респ. приложението на нормата на чл.105 от ГПК. Сочи, че ищецът се представлява по делото от процесуален представител, за когото не съществува обективна пречка да присъства на откритите съдебни заседания в РС – Поморие. Излага, че именно жалбоподателя е следвало да прецени при предявяването на иска, че общата им майка Н.П. е в тежко здравословно състояние, което не ѝ позволява да се придвижва, а още по-малко да понесе стресът от предстоящия исков процес. Намира твърденията на жалбоподателя за адресна регистрация в *** за несъстоятелни, доколкото той не живее фактически при майка им, както и не съществува пречка да пътува до ***, поради инициирания от него съдебен процес. Пледира обжалваното определение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Окръжният съд като прецени изложените в жалбата оплаквания и приложените към първоинстанционното производство материали, приема за установено следното:

Първоинстанционното производство по гр.д. № 532/2020г. по описа на РС – Средец е образувано по искова молба, с вх. № 260712/13.11.2020г., подадена от Д. П. Д., с адрес ***, чрез пълномощника адв. Желева против Ж. П. Д., с адрес г***, с която е предявен иск с правно основание чл.140, ал.3 от СК.

В срока по чл.131 от ГПК, ответницата Ж. П. Д., чрез адв. Янев е представила отговор, в който е направила възражение за подсъдността, като е навела доводи, че исковата молба следва да се разгледа от Районен съд – Поморие.

С обжалваното определение № 260007 от 15.01.2021г. по гр.д. № 532/2020г. на Районен съд – Средец, първоинстанционния състав приел възражението на ответника за редовно и допустимо, след като е констатирал, че е извършено в законоустановения срок. Изложил доводи, че доколкото ответникът е със заявения адрес в административните служби в България в ***, то това е адресът, който се явява релевантен при преценка местната подсъдност на спора. По тези съображения и в съответствие с разпоредбата на чл.105 от ГПК е прекратил производството и е изпратил делото по подсъдност в РС – Поморие.

При така приетата фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице, имащо

правен интерес от обжалването, срещу акт на съда, който подлежи на институционален контрол, в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Чрез правилата за местната подсъдност законът посочва пред кой измежду различните районни или окръжни съдилища следва да бъде предявен искът. Това става, чрез определянето на различни връзки на делото с района на съответния съд, т.е. делото е местно подсъдно на този районен или окръжен съд, с района на който то се намира в посочената от закона връзка. От различните посочени връзки ГПК определя една от тях, уредена в чл.105 от ГПК като общ критерий за местна подсъдност, която следва да се прилага за всички граждански дела. Общият критерий, посочен в чл.105 от ГПК предвижда, че искът се предявява пред съда в района на който е постоянния адрес или седалището на ответника. От редакцията на нормата е видно, че тази обща местна подсъдност се прилага по отношение на исковете спрямо всички ответници, както физически лица, така и юридически лица. Постоянния адрес не е еднозначен с местожителство в житейския смисъл на думата, а терминът има своята легална дефиниция в пар.1, т.3 от ДР на ЗБЛД, съгласно който това е адресът в населено място на територията на Република България, където гражданинът е вписан в регистъра на населението. Със същото понятие борава и ЗГР, според който това е адресът в населеното място, на което лицето избира да бъде вписано в регистрите на населението (чл.93, ал.1 ЗГР.)

С депозираната пред настоящия съд жалба, ищецът не оспорва обстоятелството, че ответницата има постоянен адрес в гр. Поморие, който извод се подкрепя и от приложеното по делото удостоверение за наследници, а навежда доводи от чисто хуманно естество, които обаче не могат да послужат като основание да бъде дерогирана императивната разпоредба на чл.105 от ГПК. Оплакванията на ищеца, свързани със здравословното състояние на майка му не представляват непреодолима пречка делото да бъде изяснено от фактическа страна, доколкото ГПК изрично предвижда възможност гласни доказателства, чрез разпит на свидетел да бъдат събрани чрез видеоконферентна връзка. Този доказателствен способ е допустим и следва да намери приложение именно в хипотезите, в които съответния свидетел не е в състояние да се яви непосредствено пред съда по делото и се

намира извън съдебния район на районния съд, чието седалище съвпада със седалището на съда по делото /арг. от чл. 156а, ал.2 от ГПК/. Твърденията на жалбоподателя за това, че има адресна регистрация в *** съдът намира от една страна за голословни, тъй като не са подкрепят от събраните по делото материали, а от друга за правноирелевантни, доколкото същите не са равнозначни на притежаван от него постоянен адрес, който видно от приложеното по делото удостоверение кореспондира изцяло на посочения от него в исковата молба.

В допълнение на изложеното следва да се спомене, че дори ищецът да имаше постоянен адрес в ***, то същият отново нямаше да разполага с възможността да предяви настоящия иск пред РС – Средец, който не е местнокомпетентен да разгледа спора по правилата на общата или особената местна компетентност, тъй като нямаше да се налице предвидени в разпоредбата на чл.112 от ГПК критерии. Това е така, тъй като изборната местна подсъдност е предоставена на разположение единствено на ищите, които търсят издръжка, а настоящото съдебно производство е образувано от лице, което е носител на задължението да дава такава.

Поради изложените по-горе правни аргументи, обжалваното определение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение № 260007 от 15.01.2021г. по гр.д. № 532/2020г. по описа на Районен съд – Средец, с което производството по делото прекратено и същото е изпратено по подсъдност на Районен съд – Поморие.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____